

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: N. V.
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
se sídlem Praha 2, Varšavská 714/38

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 10. 3. 2025 vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-06058/DP-2025, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 12 140 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

1. Žalobkyně se žalobou, která byla soudu doručena dne 1. 7. 2025, domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o její žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-006058/DP-2025 do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku. Eventuelně se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 10. 3. 2025 požádala o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. O této žádosti byl žalovaný povinen rozhodnout dle § 169t odst. 6 písm. a) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), do 60 dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný však o této žádosti doposud nerozhodl.
3. Žalobkyně dne 24. 5. 2025 uplatnila opatření proti nečinnosti, kterému však nebylo usnesením Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) ze dne 9. 6. 2025, č. j. MV-86146-3/SO-2025, vyhověno s tím, že dne 8. 4. 2025, tj. v zákonné lhůtě, bylo správním orgánem žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR vyhověno, byť nepravomocně.
4. Žalobkyně s tvrzením Komise nesouhlasila. Uvedla, že podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. se vydáním rozhodnutí rozumí teprve předání průkazu o povolení k pobytu. To, co žalovaný označil slovem rozhodl, je pouze jakýsi interní akt v rámci jednoho z pracovišť správního orgánu, který nevyvolává navenek žádné právní účinky, není nikomu doručován a není nijak nevratný (viz § 169t odst. 10 zákona č. 326/1999 Sb.). K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Azs 408/2017, podle kterého nelze vydáním rozhodnutí o žádosti rozumět vydání předkládací zprávy, ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů.
5. Pro případ, že by soud nevyhověl žalobě na ochranu proti nečinnosti, žalobkyně dále uvedla, že je jí známo, že dle § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam dle odst. 8 tohoto ustanovení, do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu. Domnívala se však, že to, co Komise označila slovem rozhodl, může být záznamem dle § 169t odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb. V tomto případě lhůta pro vydání rozhodnutí přestala běžet dnem 8. 4. 2025. Současně však žalobkyně upozornila, že ji žalovaný dosud nevyzval k poskytnutí biometrických údajů dle § 169t odst. 8 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. a ani k převzetí průkazu dle § 169t odst. 8 písm. b) dle tohoto zákona. Žalobkyně je tak v situaci, kdy na jedné straně lhůta pro vydání rozhodnutí zřejmě již neběží (a ještě neuplynula), ovšem na druhé straně je žalovaný již od 8. 4. 2025 fakticky nečinný. S ohledem na uvedené žalobkyně žádala eventuálně, aby soud určil, že pasivní přístup žalovaného spočívající v tom, že ve správním řízení o její žádosti vedeném pod sp. zn. OAM-06058/DP-2025 v období od 8. 4. 2025 do 1. 7. 2025 nevyzval žalobkyni k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu ani k převzetí průkazu o povolení k pobytu, byl nezákonným zásahem.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popíral oprávněnost jejího podání, neboť měl za to, že v daném případě nebyl a není nečinný. Žalovaný ve věci prováděl veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Pro účely řízení žalovaný zkoumal, zda žalobkyně splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu dlouhodobého pobytu. Veškeré

jednotlivé provedené úkony žalovaným jsou nedílnou součástí vedeného správního spisu. Žalovaný pak dne 8. 4. 2025 vydal předkládací zprávu, č. j. 06058-11/DP-2025, kterou byla žádost žalobkyně povolena.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

7. Městský soud v Praze přezkoumal tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
8. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili nesouhlas.
9. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 169t odst. 6 písm. a) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb. o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, je-li žádost podána na území.
 - Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti,
 - Podle § 169t odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb. hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu vyhovět, učiní o tom záznam do spisu a vyzve žadatele
 - a) podle § 44 odst. 1, § 44a odst. 13 nebo § 74 odst. 2 k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu,
 - b) podle § 44 odst. 3, § 44a odst. 14 nebo § 74 odst. 3 k převzetí průkazu o povolení k pobytu, nebo
 - c) k převzetí osvědčení o registraci, pobytové karty, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu.
 - Podle § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam podle odstavce 8, do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu nebo dokladu uvedeného v odstavci 8 písm. c).
10. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
11. Předně soud připomíná, že nečinnost správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nastává tehdy, jestliže má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, avšak ve stanovené lhůtě tuto povinnost nesplní. Nečinnost správního orgánu je tedy objektivně existujícím stavem, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k vydání rozhodnutí.
12. Ke skutkovým okolnostem projednávaného případu soud uvádí, že mezi účastníky řízení je nesporné, že dne 10. 3. 2025 podala žalobkyně žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Dále není mezi účastníky řízení sporu o tom, že dne 8. 4. 2025 vydal žalovaný pod č. j. OAM-06058-11/DP-2025 předkládací zprávu k vydání povolení k dlouhodobému pobytu, kterou bylo navrženo vyhovění žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem

společného sloučení rodiny s platností ode dne zpracování biometrických údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu do 26. 4. 2027.

13. Ke skutkovým okolnostem soud dále doplňuje, že dne 16. 9. 2025 byla žalovaným po předchozí výzvě soudu předložena výzva žalovaného ze dne 21. 8. 2025, č. j. OAM-06058-13/DP-2025. Touto výzvou byla žalobkyně vyzvána k osobní účasti na úkonu v řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Konkrétně byla žalobkyně vyzvána k tomu, aby se dne 10. 10. 2025 v 10.00 hod. osobně dostavila k žalovanému k pořízení biometrických údajů a dalších údajů nezbytných k vydání průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu. Uvedená výzva byla žalobkyni prostřednictvím jejího zástupce doručena dne 22. 8. 2025. Obdobná výzva (č. j. OAM-06058-12/DP-2025) byla žalobkyni doručena dne 2. 9. 2025, což žalobkyně stvrdila svým podpisem.
14. Na základě shora uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu nebylo dosud žalovaným rozhodnuto. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, se vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území (zaměstnanecká karta) rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vydáním rozhodnutí o žádosti o takový dlouhodobý pobyt však nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu.
15. Uvedený rozsudek lze plně vztáhnout rovněž na řízení o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. I zde totiž řízení končí teprve rozhodnutím o povolení k dlouhodobému pobytu, respektive vydáním průkazu o povolení k pobytu, zamítnutím žádosti, případně zastavením řízení. Zákon č. 326/1999 Sb. v žádném ustanovení nestanoví, že by formou rozhodnutí bylo též vyhotovení předkládací zprávy. Naopak § 169t odst. 7 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. výslovně stanoví, že v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Tomu ostatně odpovídá také znění předkládací zprávy, neboť zpráva pouze navrhuje vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Soud tedy uzavírá, že vyhotovení předkládací zprávy nepředstavuje vydání rozhodnutí.
16. Dále se soud zabýval otázkou, zda v projednávané věci došlo ke stavění lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. Podle tohoto ustanovení lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam podle odstavce 8, do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu. Dle soudu výklad § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. nelze provádět izolovaně, nýbrž ve vzájemné souvislosti s ostatními ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb., zejména pak s odstavcem 8 téhož ustanovení. Ostatně právě na § 169t odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb. odstavec 9 výslovně odkazuje.
17. Z § 169t odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb. vyplývá, že hodlá-li žalovaný vyhovět žádosti o dlouhodobý pobyt musí současně učinit dva úkony, a to (1) provést o tom záznam do spisu a (2) vyzvat žadatele k příslušnému úkonu, konkrétně k poskytnutí biometrických údajů (§ 44 odst. 1, § 44a odst. 13, § 74 odst. 2), nebo k převzetí průkazu o povolení k pobytu (§ 44 odst. 3, § 44a odst. 14, § 74 odst. 3), nebo k převzetí jiného dokladu (osvědčení o registraci, pobytové karty, průkazu nebo karty trvalého pobytu). Uvedené úkony musejí být splněny kumulativně.
18. Na základě shora uvedeného má soud za to, že ke stavění lhůty podle § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. může dojít pouze tehdy, pokud jsou současně splněny všechny podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

uvedené v § 169t odst. 8 tohoto zákona. Jinými slovy, ke stavění lhůty podle § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. nestačí pouze učinit příslušný záznam do spisu, žalovaný musí zároveň bezprostředně vyzvat účastníka řízení k učinění příslušného úkonu. Pokud totiž nebyla účastníkovi řízení dána možnost učinit příslušný úkon, lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti se ze své podstaty nemůže stavět, neboť překážka bránící vydání rozhodnutí je nadále na straně správního orgánu. Aktivita na stranu žalobce je přenesena až učiněním příslušného úkonu žalovaným vůči žalobci.

19. Soud má za to, že jiný výklad § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. by popíral smysl stanovení lhůty k vydání rozhodnutí. Obecně totiž smyslem stanovení lhůty k vydání rozhodnutí je ochrana účastníků řízení proti nečinnosti správních orgánů. Kdyby soud připustil opačný výklad, tedy že ke stavění lhůty dochází již pouze vyhotovením předkládací zprávy, aniž by byl účastník řízení vyzván k učinění konkrétního úkonu, došlo by tím k faktickému vyprázdnění účelu stanovení lhůty k vydání rozhodnutí. Takový výklad by totiž umožnil žalovanému neomezeně prodlužovat řízení, čímž by došlo k porušení zásady právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování. Současně by takový výklad zbavoval účastníka řízení práva domáhat se vydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě.
20. Protože v projednávaném případě žalobce vydal dne 8. 4. 2025 pod č. j. OAM-06058-11/DP-2025 předkládací zprávu, avšak současně bezprostředně neučinil výzvu k pořízení biometrických údajů, nebyly splněny podmínky § 169t odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. stavějící běh lhůty k vydání rozhodnutí. Lhůta k vydání rozhodnutí, který započala běžet podáním žádosti žalobkyně, tj. dne 10. 3. 2025, tak běžela i po vyhotovení předkládací zprávy a uplynula dne 9. 5. 2025.
21. S ohledem na skutečnost, že ze správního spisu předloženého žalovaným nikterak nevyplývá, že by žalovaný doposud o žádosti žalobkyně rozhodl, a to přestože lhůta stanovená zákonem uplynula dne 9. 5. 2025, tedy před více než 4 měsíci, nelze než dospět k závěru, že žalovaný je ve věci předmětné žádosti žalobkyně nečinný. Za této situace soudu nezbylo než žalovanému přikázat, aby o žádosti žalobkyně rozhodl, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Uvedenou lhůtu považuje soud za přiměřenou, neboť žalovaný již několikanásobně překročil lhůtu k vydání rozhodnutí, kterou mu stanoví zákon č. 326/1999 Sb.
22. Pro úplnost lze dodat, že na výše uvedeném nic nemění ani okolnost, že žalovaný vyzval žalobkyni k pořízení biometrických údajů (viz výzva č. j. OAM-06058-12/DP-2025 a č. j. OAM-06058-13/DP-2025). Lhůta k vydání rozhodnutí již žalovanému uběhla, přičemž dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24 „[l]hůta, která již uběhla (a tudíž již neběží), se přirozeně již nemůže stavět (srov. obdobně závěr vyslovený v rozsudku NSS ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, publ. pod č. 2871/2013 Sb. NSS).“
23. Protože soud vyhověl primárnímu návrhu žalobkyně, nezabýval se eventuálním návrhem, tj. žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Vyhověním primárnímu návrhu se eventuální návrh stal bezpředmětným, což žalobkyně výslovně v podané žalobě deklarovala.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozsudku. Tato lhůta není delší, než jakou stanoví § 169t odst. 6 písm. a) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb. Zároveň tuto lhůtu soud považuje s ohledem na dosavadní délku správního řízení a zjištěný stav

předmětného řízení (žalobkyně byla vyzvána k pořízení biometrických údajů) za přiměřenou.

25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byla žalobkyně ve věci zcela úspěšná, uložil soud žalovanému zaplatit jí náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Dále náklady žalobkyně představují náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 4 620 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 450 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba). Celkem náklady řízení činí 12 140 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Pavla Čížinského.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. září 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.